

flytta, och det medelst stora floden, som af hafvet äro
uppgångne, och ty vare ofta för uppgått så hastigt,
att de öfver kört alla Skanors vägar, emedan Situa-
tionen är lagad, der är vid Luleå, och hvaraf Invä-
narna till icke ringa del haft kända slagenhet. ^{och}
der många slags folk äro församlade, aflypva intet
att så roligt och fredligt, som man efter Lagersträng-
het borde förvanta. år 1237 skedde i Skanor ett stort
nederlag på de norska; och är denna Saga såsom
nog märkelig, antecknad af itkillige Historie-skrifvare.
Sviffert berättar härvid g. n. 200 på detta sättet: 1237
uppkom en strid emellan de Danska och norska i Skan-
or. Orsaken hertill finner jag väl intet, om den icke
härvidt deraf, att Konung Waldemar II. hemligen var,
derstodde Skule Jarls anslag, som var en broder
af Magnus Erlingsson, hvars Seder Relig, blef af
Konung Waldemar I. Jate till Konung i Norge,
hvilken Lång Sverre sedumera kerrigade, så väl
som Hakon Sverresson och Hakon Hakansson. Att
de norska i synnerhet förfogat sig till denna orten,
i Skanor; har tvifvelutan skett af den orsaken, att
der vankades stora rikedomar för det jiltfriske skatt,
som i fordom dagar var der omkring; eller och, att
dena tvisten uppkommit emellan Biskoparne och Kops-
männarna, som lät kunde handa, der så mycket folk
af alla Nationer församlades.

I Skanor är den gamla Söndre kyrkan ännu kvar
i tillmätligen godt och behallet stånd. Hon är som
många flere, både här i landet, Sverige, Norge
och Danmark, helgad åt den norske Konungen